

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Baumgartner Adél pártfogó ügyvéd által képviselt P. J. felperesnek a Nyugat-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala alperes ellen személygépkocsi szerzési támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Vas Megyei Bíróság 2007. április 6. napján kelt K.20.324/2006/10. sorszámu jogerős ítélete ellen a felperes által 13. sorszámon benyújtott és Kfv.3. sorszám alatt indokolt felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Vas Megyei Bíróság K.20.324/2006/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Legfelsőbb Bíróság a kirendelt pártfogó ügyvéd munkadíját 6.500.- /azaz hatezer-ötszáz/ forintban állapítja meg, amelyet az állam visel.

A le nem rótt 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A súlyosan mozgáskorlátozott felperes 1997. évben részesült személygépkocsi szerzési támogatásban /a továbbiakban: szerzési támogatás/, hét év eltelte után, 2005. évben ismételten előterjesztette a támogatás iránti igényét.

A C. Város Jegyzője felperes jogosultságát a szerzési támogatásra a 1240/2005. számú határozatával megállapította, majd a 2006. február 3. napján kelt 1034/2006. számú határozatával a jogosultságát további egy évvel meghosszabbította. A támogatások elosztásának véleményezésére létrehozott Bizottság 2006. évben a felperes kérelmének teljesítését nem javasolta.

Az alperes a 2006. augusztus 10. napján kelt 07-3342/2/2006. számú határozatával a felperes szerzési támogatási igényének a 2006. évi keretből történő kielégítését elutasította. Indokolása szerint a súlyos mozgáskorlátozott személyek közlekedési kedvezményeiről szóló 164/1995./XII.27./ Korm. rendelet /a továbbiakban: Korm. r./ 15. §-ában foglaltak alkalmazásával a felperesi kérelemről - figyelemmel arra, hogy 2006. évben 67 db személygépkocsi megvásárlásának, illetve 10 db gépkocsi átalakításának támogatására volt lehetőség, a nyilvántartott várakozók száma pedig 274 fő volt - a véleményező Bizottság elutasító javaslata, a szerzési támogatásra való jogosultság megállapításának éve, a felperes körülményeinek értékelése alapján kedvező döntést 2006-ban nem hozhatott.

A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatását és kérelme teljesítését kérte. Álláspontja szerint a hatóságnak mérlegelési jogkörében számára kedvező döntést kellett volna hoznia.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az alperes határozatában nem vitatta, hogy az igénylő súlyosan mozgáskorlátozott, és a szerzési támogatásra rászorult, azonban részletesen kifejtette az elutasítás indokait is, amely okán a döntése jogszerű.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését kérte. Álláspontja szerint az ítélet sérti a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény /a továbbiakban: Csjt./ 31/B. §-ának /3/ bekezdését, és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206. §-át. Az elsőfokú bíróság hiányos bizonyítási eljárást követően okszerűtlen jogkövetkeztetéssel téves ítéletet hozott.

Az alperes ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Korm. r. 2. §-ának a/ pontja szerint a személygépkocsi szerzési támogatás a súlyos mozgáskorlátozott személy közlekedési kedvezménye, amely a 3. § /4/ bekezdés értelmében ugyanazon személynek hétévenként egy ízben adható. A Korm. r. 4. §-a részletezi, hogy a szerzési támogatásra való jogosultság, mely súlyos mozgáskorlátozott személynek állapítható meg, amely rendelkezés alapján tehát a súlyos mozgáskorlátozott személy a szerzési támogatásban nem alanyi jogon, nem automatikusan

részesülhet, hanem igénye kielégíthetőségéről a hatóság mérlegelési jogkörében eljárva dönt.

A Korm. r. 15. §-ának /1/ bekezdés a/ pontja alapján a hivatal az általa létrehozott bizottság véleményének figyelembevételével a jegyző határozata alapján a szerzési támogatás tárgyevi kielégítéséről július 31-ig határoz. A bizottság tagjai a MEOSZ elnöke által meghatalmazott képviselő, az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat megyei /fővárosi/ tisztifőorvosa által megbízott szakorvos, valamint a hivatal által felkért személy. A kérelmezőnek jogosultsága feltételeit minden évben ismételten kell igazolnia, az alperes pedig az egymást követő években előterjesztett kérelmeket önálló igényként bírálja el.

A Pp. 339/B. §-a értelmében a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. Az elsőfokú bíróság e jogszabályhely helytálló alkalmazásával az alperes határozatának jogszerűségét állapította meg.

A per elsőfokú befejeződését követő rendkívüli jogorvoslati eljárásban, a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. Jogszabálysértést a megállapított tényállása iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Legfelsőbb Bíróság nem állapított meg. Az elsőfokú bíróság a keresetről a Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló tények, adatok, okiratok összességében való értékelésével, meggyőződése szerint döntött, rendelkezését a Pp. 221. §-ának /1/ bekezdése szerint alaposan megindokolta. Az elsőfokú bíróság jogszerű döntésével a Legfelsőbb Bíróság egyet értett.

A Csjt.-nek a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt 31/B. §-ának /3/ bekezdése a házastársak lakáshasználatát rendezi, ezért e perben nem alkalmazható.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban költséget nem igényelt, ezért arról a nem kellett.

A pártfogó ügyvéd díjának megállapítása, és az annak viseléséről való rendelkezés a pártfogó ügyvéd és a kirendelt védő részére megállapítható díjról és költségekről szóló 7/2002./III.30./ IM rendelet 5. §-ának /2/ és /3/ bekezdésein alapul azzal, hogy a pártfogó ügyvéd áfa alanyisága esetén a díj bruttó összegnek minősül.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt Legfelsőbb Bíróságnak határoznia felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a felperes személyes költségmentességére figyelemmel a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2008. március 5.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Lénártné dr. Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő